

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116210549
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116210549.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobkyne: I. K.Á., G.. X.XX.XXXX, K. O., O. XXXX/X, zastúpená JUDr. Igorom Šafrancom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, o primerané finančné zadostučinenie 300 eur takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 200 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 18.5.2016 domáhala od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20C 311/2014 rozsudkom zo dňa 23.1.2015 bola úspešná v konaní o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi v tomto konaní žalobkyňou a žalovaným, pričom tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu pod sp. zn. 17 Co 134/2015 z 18.2.2016. Ako spotrebiteľka si uplatnila satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané zadostučinenie má naplniť požiadavku účinného, sankčného, odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu. Žiadala priznať aj náhradu trov konania.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Vyslovil názor o absencii dôvodu a výšky zadostučinenia. Uviedol, že neexistuje žiadne dôvod na priznanie žalovanej sumy s tým, že žalobkyňa neodôvodnila vznesený nárok. Žalobkyni žiadna ujma nevznikla, pričom žalobkyni bola poskytnutá istina vo výške 350 eur, pričom uhradila splátky vo výške 107,50 eur., ktoré boli zahrnuté na istinu. Navrhol žalobu zamietnuť.

3. Tunajší súd rozsudkom č. k. 16C 2/2016-28 zo dňa 15.11.2016 rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 300,- eur z titulu primeraného finančného zadostučinenia. Zároveň zaviazal žalovaného nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

4. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že poukázal na dôvody žaloby, stanovisko žalovaného, výsledky vykonaného dokazovania a uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Prešov, č. k. 20C/311/2014-32 zo dňa 23.01.2015 v spore strán, súd určil, že zmluvné podmienky v zmluve uzavretej medzi stranami sporu dňa 21.11.2013 č. zmluvy 806301386 v časti administratívny poplatok, ktorá zahŕňa administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uložil žalovanému

povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 17Co/134/2015-65 zo dňa 18.02.2016 s tým, že žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania. Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ďalej § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s tým, že uviedol, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritériá na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň uviedol, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože v súčasnosti sa poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa bolo ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa, alebo osobitným predpisom bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. V danej veci zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky, a teda k strate finančných prostriedkov. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi na základe jeho žaloby výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti), alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, prípadne neprijateľnú zmluvnú podmienku. Bola už judikovaná zmluvná podmienka ako neprijateľná z dôvodu, že spotrebiteľovi je účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Žalovaný zneužil svoje postavenie tým, že do zmluvy zahrnul aj neprijateľnú zmluvnú podmienku - administratívny poplatok bez reálneho plnenia. Žalovaný na základe zmluvy o úvere s takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou sa snažil od žalobcu nezískať financie bez protihodnoty. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobkyni uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky finančné plnenie, vyvolal u nej stav právnej neistoty, ktorý musela riešiť podanou žalobou. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 300,- eur, a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, a jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi, a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit a pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ, konania ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom sa nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

5. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, a to odňatia možnosti konať pred súdom, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj k nesprávnemu právnomu posúdeniu. Poukázal na ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý síce úspešnej strane sporu priznáva právo na primerané finančné zadosťučinenie, ale žalovaný bol toho názoru, že takto zákonom priznané právo je potrebné vykladať skôr reštriktívne. Pri rozhodovaní o výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došli spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušení. Nemožno teda hovoriť ani o opätovnom sankcionovaní žalobcu tým, že mu finančné zadosťučinenie nebolo priznané. Ďalej poukázal na to, že žalobkyňa od začiatku neplatila splátky podľa dohody o plnení v splátkach, podávala žiadosť o odklad splátkového kalendára. Uplatnený nárok žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnila. Ani po povolení odkladu splátok splátky neplnila, čím sa dostala do omeškania a dlžná suma sa stala splatná v celom rozsahu. Na úverovej zmluve nie je zaplatená istina úveru, a preto žalovaný bol toho názoru, že nie je možné domáhať sa uplatnenia finančného zadosťučinenia, keď k porušeniu zmluvných podmienok došlo zo strany žalobkyne a nie žalovaného. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia nevznikla. Žalovaný ďalej zdôraznil, že priznaný nárok považuje za neprimeranú ochranu spotrebiteľa, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu, v dôsledku čoho je hrubo porušované právo na spravodlivý súdny proces, ako i nevyváženosť práva a povinnosti, ku ktorých sa dlžník v dôsledku zmluvy o úvere zaviazal. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Právny zástupca žalobkyne sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po podanom odvolaní rozhodol tak, že zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. V tejto časti odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaného za dôvodné vo vzťahu k základu uplatneného nároku žalobkyne ako spotrebiteľky na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013. Ani odvolací súd v tejto časti uplatneného nároku nespochybňuje jeho základ. Spornou a odvolaním namietanou zostala otázka výšky priznanej náhrady finančného zadosťučinenia. Z obsahu odôvodnenia výšky uvedeného v bode 12 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie poukázal na stav právnej neistoty, ktorý mal nastať u žalobkyne z dôvodu, že žalovaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky si uplatňoval finančné plnenie. Iné konkrétne skutkové okolnosti týkajúce sa vzťahu žalobkyne so žalovaným, na základe ktorého si žalobkyňa uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývajú. Ide len o všeobecnú konštatáciu funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj postavenia žalobkyne ako spotrebiteľky vo vzťahu ku dodávateľovi. Takéto odôvodnenie priznanej výšky finančného zadosťučinenia nie je dostatočné z hľadiska jasnosti a určitosti. Pri posudzovaní uplatnenej výšky finančného zadosťučinenia, súd prvej inštancie mal poukázať na konkrétne skutkové okolnosti týkajúce sa strán sporu, ako aj aký konkrétny stav právnej neistoty, na ktorý poukázal žalovaný vyvolal. Vo vzťahu k namietanej výške preto odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za dôvodné. V ďalšom konaní uložil odvolací súd súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať výškou uplatnenej náhrady primeraného finančného zadosťučinenia, a to pri jej stanovení vychádzať z kritérií, ktoré sú rozhodné pre stanovenie jej primeranej výšky, a to závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, finančnej situácie osoby, do ktorej práva bolo zasiahnuté, s tým, že jej výška musí byť primeraná a vždy závisí od úvahy súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná.

8. Podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len Cs.p.) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

9. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili účastníci konania. Dokazovanie vykonal žalobou, rozhodnutiami všeobecných súdov označených žalobkyňou, vyjadrením žalovaného, dohodou o plnení v splátkach zmluvy o úvere a splátkovým kalendárom, pričom zistil tento skutkový stav:

11. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 20 C 311/2014-32 zo dňa 23.1.2015 v právnej veci žalobkyne I. K., G.. X.XX.XXXX proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. súd určil, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 21.11.2013, č. zmluvy 806301386, v časti administratívny poplatok, ktorá zahŕňa administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovanému zároveň uložil povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy konania.

12. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 17 Co 134/2015-65 zo dňa 18.2.2016 bol vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený a žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy odvolacieho konania.

13. Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

14. Je nepochybné, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 a násl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

15. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

17. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

26. V prejednávanom prípade však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a teda k strate finančných prostriedkov. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi na základe jeho žaloby výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku.

27. V konečnom dôsledku v danom prípade predstavuje judikovaná zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Súd dodáva, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove napr. v rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011.

28. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že žalovaný zneužil svoje postavenie tým, že do zmluvy zahrnul aj neprijateľnú zmluvnú podmienku - administratívny poplatok bez reálneho plnenia. Žalovaný sa na základe zmluvy o úvere s takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou snažil od žalobkyne získať financie bez protihodnoty.

29. Súd prvej inštancie súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu po zrušení veci mal za úlohu opätovne prehodnotiť výšku náhrady primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko aj odvolací súd považoval základ nároku za daný. Vzhľadom na to, že žalovaný si vo vzťahu k žalobkyni uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky finančné plnenie (administratívny poplatok vo výške 208,97 eur, ktorý bol právoplatne určený za neprijateľný), vyvolal u nej stav právnej neistoty, ktorý musela riešiť podanou žalobou. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 200 eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa, ktoré bolo približne v rovnakej numerickej vyjadrenej výške.

30. Žalobkyňa musela aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby a súd v prejednávanej veci s prihliadnutím na vyššie uvedené dospieva k záveru, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods.5 ZOS môže zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila.

31. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

32. Treba akcentovať aj fakt, že z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 20 C 311/2014-32 zo dňa 23.1.2015 vyplynulo, že žalobkyňa - spotrebiteľka, v čase žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uhradila z úveru vo výške 350 eur sumu 20 eur, teda len zlomok istiny, pričom účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu.

33. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 67 %, preto má voči čiastočne neúspešnému žalovanému (33 %) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.